

På grundval av mandatet från Europeiska rådet i Barcelona den 14 mars 2002 förbereder EIB nu en investeringsfacilitet för Europa-Medelhavsområdet, kompletterad med arrangemanget för Europa-Medelhavspartnerskapet och ett representationskontor för EIB i området. Detta kommer att öka bankens närvaro i området, och verksamheten kommer särskilt att inriktas på utveckling av den privata sektorn, som är prioriterad. Det beslutades också i Barcelona att ett beslut kommer att övervägas och fattas om ett införlivande av ett dotterbolag med EIB som majoritetsägare ett år efter det att faciliteten inrättats på grundval av en utvärdering av facilitetens effektivitet. Det senaste Ekofin-mötet den 4 juni 2002 efterlyste att faciliteten skall inrättas under hösten 2002.

(2003/C 92 E/057)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1426/02
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen

(23 maj 2002)

Ämne: Användningen av euron

Vilka länder har, förutom de tolv som deltar i den monetära unionen, givits tillstånd att ge ut euromynt, och vad krävs för att erhålla detta tillstånd?

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(1 juli 2002)

Utöver de tolv medlemsstater som ingår i euroområdet har tre länder utanför unionen fått tillåtelse att ge ut euromynt: furstendömet Monaco, republiken San Marino och Vatikanstaten.

Beslutet härrör från Maastrichtförhandlingarna där parterna kom överens om att "de nuvarande monetära relationerna mellan Italien och San Marino och Heliga stolen samt mellan Frankrike och Monaco inte skall påverkas av detta fördrag. (...) Gemenskapen åtar sig att underlätta de omförhandlingar av den nuvarande ordningen som kan bli nödvändiga" (förklaring nr 6 som fogats till fördraget). Den 31 december 1998 fick Frankrike och Italien mandat av rådet att förhandla på gemenskapens vägnar (rådets beslut 1999/96/EG, 1999/97/EG och 1999/98/EG av den 31 december 1998 om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Furstendömet Monaco, Republiken San Marino och Vatikanstaten⁽¹⁾). Under 2001 slöt Italien, på gemenskapens vägnar, avtal med San Marino⁽²⁾ och Vatikanstaten, företrädd av Heliga Stolen⁽³⁾. Samma år slöts ett liknande avtal mellan den franska regeringen, på gemenskapens vägnar, och Monacos regering⁽⁴⁾. Enligt de tre avtalen får de berörda staterna ge ut en begränsad mängd euromynt.

⁽¹⁾ EGT L 30, 4.2.1999.

⁽²⁾ EGT C 209, 27.7.2001.

⁽³⁾ EGT C 299, 25.10.2001.

⁽⁴⁾ EGT L 142, 31.5.2002.

(2003/C 92 E/058)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1435/02
från Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) till rådet

(23 maj 2002)

Ämne: Terrorism har återvänt till Guatemala

Mottagaren av Nobels fredspris, Rigoberta Manchú, har idag blivit tvungen att återvända till Guatemala, där hon hotas till livet, därför att hon deltagit vid sin samarbetspartner Guillermo Ovalles begravning. Ovalle mördades av repressiva paramilitära styrkor som skyddas eller tolereras av staten, men som inte respekterar

fredsavtalen och fortsätter att hota, förödmjuka, terrorisera och massakrera ursprungsbefolkningen i Guatemala, som är i majoritet. Vilka åtgärder har Europeiska unionens ordförandeskap vidtagit i förhållande till Guatemalas regering för att förhindra dessa terrorattacker? Tänker rådet vidta några åtgärder mot den regeringen?

Svar

(16–19 december 2002)

1. Rådet ser med största oro på alla hot och attacker mot såväl urbefolkningen som domare och jurister, människorättsaktivister, journalister och politiska ledare. Rådet har vid upprepade tillfällen fördömt dessa gärningar som hindrar framsteg när det gäller att förstärka rättsstatsprincipen och vädjat till Guatemalas regering att skydda de utsatta personerna och undersöka dessa fall så att rättsliga åtgärder kan vidtas för att straffa de ansvariga. När det gäller det särskilda fallet med mordet på Guillermo Ovalle visar kontrollen som gjorts av FN:s kontrolluppdrag i Guatemala (Minugua) att de allmänna kännetecknen för fallet och gärningsmännen tyder på en gärning som utförts av vanliga kriminella. Eftersom ett antal andra fall, som från början troddes vara gärningar av vanliga kriminella, senare visat sig ha utförts av politiska skäl, fortsätter Minugua dock att kontrollera att alla offentliga utredningar inte utesluter andra hypoteser. Rådet kommer därför att fortsätta att nära följa detta fall för att se till att det utreds på rätt sätt och uppmärksammar att de ansvariga ställs inför rätta.
2. Den 24 april i år, med anledning av fyraårsdagen av mordet på biskop Gerardi, framhöll rådet på nytt för Guatemalas regering sin oro inför de trakasserier, hot och angrepp som drabbar medlemmar i människorättsorganisationerna, journalister och personer inom rättsväsendet. I maj deltog det spanska ordförandeskapet tillsammans med flera EU-ambassadörer och företrädare för givarländerna i en de marsch till vicepresidenten där man uttryckte oro över människorättsfrågor, särskilt hoten mot dem som arbetar på fältet.
3. Rådet upprätthåller en konstruktiv dialog med Guatemala som grundar sig på respekt för mänskliga rättigheter och genomförandet av fredsavtalen, både bilateralt och inom ramen för San José-dialogen.

(2003/C 92 E/059)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1465/02

från Elizabeth Lynne (ELDR) till kommissionen

(27 maj 2002)

Ämne: Rättegången rörande flygplansobservatorerna i Grekland

Den 8 november 2001 blev tolv brittiska och två nederländska medborgare arresterade i Grekland för att de tagit bilder inne på en militärbas efter en avslutad flyguppvisning. De hölls fängslade i Kalamata i nästan sex veckor utan att åtal väcktes eller rättegång hölls.

De släpptes sedan mot borgen och ställdes inför rätta anklagade för spioneri. Några av dem dömdes till tre års fängelse och andra till ett års fängelse med villkorligt straff.

Under rättegången begicks dock ett flertal oegentligheter.

Åklagarens fall baserades på ett anonymt dokument från säkerhetstjänsten som i rätten bestyrktes av en officer från det grekiska flygvapnet i mellanhög ställning. Han vägrade dock att svara på relevanta frågor under det korsförhör som hölls av svarandesidans advokater på grund av att han, som han hävdade, inte kände till fakta eller för att det var frågor som rörde landets säkerhet. Till förmån för detta anonyma dokument förkastades dessutom både de muntliga och skriftliga bevis som lades fram av tre experter.